

Arrest

nr. 55 622 van 7 februari 2011
in de zaak RvV XI/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Urhobo-origine, afkomstig van Jos (Plateau-state). U werd geboren in Warri (Delta-state) waar u tot 1999-2000 woonde met uw familie. Omdat jongeren in die streek gerecruteerd werden door de gemeenschap om te vechten tegen de regering en oliebedrijven vertrok uw vader met jullie naar Jos. Daar kenden jullie tien jaar lag geen problemen. In maart 2010 werden de christenen in Jos, waaronder u en uw familie, aangevallen door de Fullani-moslims. Ze vielen ook jullie woning aan nadat u zag dat een man uit de buurt, een alhaji, jullie woning aanwees. Deze man had u reeds gezegd dat hij u aardig vond en vroeg u zijn vriend te zijn. Omdat uw vader u vertelde dat die man op mannen viel in plaats van op vrouwen, weigerde u zijn vriendschap, waarop de alhaji boos werd op u. Tijdens de aanval werden uw vader, twee broers en uw verloofde

vermoord. U en de rest van uw gezin konden vluchten maar jullie geraakten elkaar kwijt in de chaos. U dook onder bij de Pentecostal kerk in uw buurt. Nog voor het einde van de gevechten hielp de pastoor van de Pentecostal kerk u te vluchten naar Lagos, vanwaar u het vliegtuig nam richting België. Op 21 april 2010 vroeg u vervolgens asiel nadat u gedurende twee weken in een kerk in België had verbleven.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst maakt u uw problemen in de Delta-regio niet aannemelijk. Immers, u verklaart dat u er gedwongen gerecruteerd werd door de mensen die er strijden tegen de regering en oliebedrijven, maar u verwijst in deze enkel naar 'the community' (de gemeenschap) die mensen zou recruter en de regering zou bestrijden (zie gehoor CGVS, p.3). U beschrijft die community als een groep mensen en kan er geen naam op plakken, hoewel algemeen geweten is dat de groepen die strijden in de Niger Delta-regio wel degelijk verschillende namen hebben (zie informatie in uw administratief dossier). Bovendien verklaart u ook de leider van uw 'community' niet te kennen, hoewel u wel degelijk verklaart bij de groep geweest te zijn. Ten slotte legt u totaal inconsistente verklaringen af met betrekking tot de periode waarin u deze problemen zou gehad hebben. U verklaart initieel immers uitdrukkelijk dat dit in 2009-2010 zou geweest zijn en u bevestigt dit nog eens wanneer u deze periode door de dossierbehandelaar herhaald wordt en er zelfs uitdrukkelijk bij gesteld wordt dat dat dus dit jaar is (zie gehoor CGVS, p.3). Pas wanneer uw inconsistentie met de rest van uw verhaal, zijnde uw problemen in Jos in dezelfde periode, aangehaald wordt, komt u op uw verklaringen terug en verklaart u dat het 1999-2000 moet zijn. Dit tast echter de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw problemen in de Delta-regio ernstig aan.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u ook uw problemen in Jos niet aannemelijk maakt. Zo dient te worden vastgesteld dat u meerdere tegenstrijdige en inconsistente verklaringen hebt afgelegd aangaande de problemen die u en uw familie in maart 2010 zouden gekend hebben in Jos. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader, uw twee broers, twee zussen en uw verloofde omkwamen tijdens de rellen van maart 2010 (zie verklaring DVZ, nr.30, vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ, p.2). Voor het CGVS zelf verklaarde u echter dat enkel uw vader, twee broers en verloofde stierven bij de aanval (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer u dan op het CGVS gevraagd werd hoe uw broers, die stierven tijdens de aanval, heetten, verklaarde u Oromi en Osho (zie gehoor CGVS, p.4) terwijl u voor de DVZ verklaarde dat ze Mwa Edeba en Osaze heetten (zie verklaring DVZ, nr.30). **Deze fundamentele tegenstrijdigheden tasten de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig aan.**

Verder verklaarde u op de DVZ dat de gevechten in Jos plaatsvonden van 6 maart 2010 tot 8 maart 2010 (zie verklaring DVZ, nr.9, vragenlijst CGVS, p.2). Voor het CGVS verklaarde u echter dat het op 8 maart onrustig begon te worden maar dat de gevechten pas op 10 maart begonnen (zie gehoor CGVS, p.4). U verklaarde verder bovendien dat de gevechten een week lang duurden (zie gehoor CGVS, p.5). Het is niet aannemelijk dat u zich, vooral over de duur van de gevechten, dermate zou vergissen.

Verder is het ook opmerkelijk dat u niet de naam kent van de pastor die u zou geholpen hebben naar België te reizen, hoewel zijn kerk bij u in de straat zou gestaan hebben, hij u zou gered hebben tijdens de gevechten en u met hem naar Lagos zou zijn gegaan (zie gehoor CGVS, p.4, 5). Verder is het ook merkwaardig dat u de leden van uw familie bent kwijt geraakt tijdens de gevechten maar nagelaten hebt, alvorens Jos te verlaten, terug te keren naar uw (afgebrande) woning om eventuele familieleden terug te vinden (zie gehoor CGVS, p.5).

Ten slotte kan nog worden vastgesteld dat u totaal niet aannemelijk maakt van Jos afkomstig te zijn. Zo kent u buiten de Fullani geen enkele andere etnische groep die in Jos woont (zie gehoor CGVS, p.6). U bent niet bekend met de Berom of de Anaguta (zie gehoor CGVS, p.6-7), hoewel dit belangrijke bevolkingsgroepen uit Jos zijn die een belangrijke rol spelen in de rellen (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook de naam van de Bunga-rivier die naast Jos loopt zegt u niets (zie gehoor CGVS, p.7). Vervolgens is het opmerkelijk dat u aanhaalde dat u in 10 jaar geen problemen kende, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie in uw administratief dossier) blijkt dat Jos gedurende het laatste decennium meerdere keren het toneel was van ernstige rellen tussen christenen en moslims. Verder weet u, hoewel u blijkbaar zelf wel voetbalt, niet waar het belangrijkste voetbalstadion van Jos zich bevindt, noch wat de naam van de belangrijkste voetbalploeg van de stad is (zie gehoor CGVS, p.6), hoewel die nochtans in de National League speelt (zie informatie in uw administratief dossier).

Tenslotte is het merkwaardig dat u alle plaatsen die tijdens het gehoor ter sprake kwamen (uw adres (p.4), de woonplaats van uw verloofde (p.5), de markt waar u uw inkopen deed (p.5), de school van uw zus (p.5), het college van uw vriendin (p.5), de kerk waar u uw toevlucht zocht (p.5), de hoofdmoskee

van Jos (p.6), het postkantoor (p.6), de belangrijkste markt van Jos (p.6) en de cinema in Jos (p.6)) in de wijk Sabon Gari situeert. Wanneer u gevraagd wordt andere wijken te noemen, vermeldt u enkel straten (zie gehoor CGVS, p.5). U verklaart op een gegeven moment ook dat eigenlijk de hele stad Sabon Gari is (zie gehoor CGVS, p.5). U slaagt er bijgevolg niet in de plaatsen die u zelf vernoemde in uw verklaringen te situeren in de stad. U verklaarde trouwens ook dat Sabon Gari een Local Government Area is (zie gehoor CGVS, p.6), wat in tegenstrijd is met de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw problemen in Jos.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. U legt in het kader van uw asielrelaas enkel een rijbewijs voor (uitgegeven op 8/2/2007). Dit rijbewijs vermeldt echter als uw woonplaats Ikeja, Lagos. Dit gegeven versterkt enkel bovenstaande motivering waaruit ondermeer blijkt dat u uw afkomst uit Jos niet aannemelijk maakt. Bovendien verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw rijbewijs verloren ging in de brand van uw woning (zie verklaring DVZ, nr.21), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u uw rijbewijs bij uw gehoor op DVZ wel degelijk bij u had maar het niet voorlegde (zie gehoor CGVS, p.2). U vroeg ook twee weken de tijd om nog enkele documenten voor te leggen maar het CGVS ontving geen documenten meer van u tot op heden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 51/4, § 1, tweede lid en § 3 en van artikel 57/4 van de vreemdelingenwet, een schending van de vereiste van de taalkennis en een schending van een substantiële vormvereiste.

Hij werpt op dat de bestreden beslissing in het Nederlands is gesteld terwijl ze is getekend door een adjunct-commissaris die blijk heeft gegeven van de kennis van de Franse taal. Er kan niet wettig worden besloten dat de door de wet voorziene verdeling van de adjuncten in functie van de talenkennis gerespecteerd wordt als vaststaat dat dhr. Bienfait ook Nederlandstalige beslissingen kan nemen. De beslissing is nietig wegens schending van een substantiële vormvereiste.

2.2. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) blijkt dat de adjunct-commissarissen geen rijksambtenaren zijn in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, wat inhoudt dat zij niet worden ingedeeld bij een taalrol, in die zin dat zij enkel rechtsgeldige beslissingen zouden kunnen nemen in de taal van de taalrol waarbinnen zij benoemd zouden zijn (RvS 2 februari 2005, nr. 140.039).

Artikel 57/4 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de adjuncten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen het bewijs leveren van de kennis, de ene van de Nederlandse taal, de andere van de Franse taal. Uit artikel 57/9 van de vreemdelingenwet volgt dat de bevoegdheden (van artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de vreemdelingenwet) worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of bij delegatie, door zijn adjuncten. Ingevolge het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 15 januari 2010 houdende delegatie van beslissingsbevoegdheid aan de adjunct-commissarissen in individuele asiëldossiers (BS 27 januari 2010) hebben de adjunct-commissarissen de bevoegdheid om beslissingen te nemen in individuele asiëldossiers voor de bevoegdheden omschreven in artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de vreemdelingenwet. De adjuncten vervangen de commissaris-generaal voor alles, ook al zijn zij eentalig. Bijgevolg is in de onderhavige zaak de ondertekening van de Nederlandstalige beslissing door een adjunct van de commissaris-generaal, die geen bewijs heeft geleverd van de kennis van de Nederlandse taal, wettig.

Het eerste middel is niet gegrond.

3.1. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en een schending van de motiveringsverplichting.

Hij legt ter staving van de aangevoerde vervolgingsproblemen en identiteit volgende nieuwe documenten neer: een geboorteakte, een medisch attest dat zijn steekwonde aantoonde en een krantenartikel over zijn vervolgingsproblemen. Verzoeker voert aan dat hij het krantenartikel en de geboorteakte per fax had toegestuurd aan verweerder op 15 oktober 2010, dezelfde dag als de datering van de bestreden beslissing. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal had beloofd twee weken te wachten alvorens een beslissing te nemen, waardoor de commissaris-generaal nu moeilijk kan beweren dat aan verzoeker voldoende tijd werd gegeven.

De vastgestelde tegenstrijdigheden met betrekking tot zijn twee vermoorde zussen en de datum 6 maart 2010 berusten op een misverstand of foute nota's. Het feit dat verzoeker zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) achteraf toch heeft getekend voor akkoord heeft te maken met stress en vermoeidheid.

Verzoeker heeft de naam niet gevraagd van de pastoor die hem hielp.

De plaats van afgifte van zijn rijbewijs (Ikeja, Lagos) is niet zijn woonplaats. Verzoeker verklaart dat hij tijdens zijn gesprek op de DVZ zijn rijbewijs niet vond, waardoor hij concludeerde dat het in de brand verloren moest zijn gegaan. *"Later vond hij zijn rijbewijs terug in zijn bagage; de eerlijkheid gebiedt hem dan te moeten zeggen dat hij het rijbewijs tijdens zijn gehoor op DVZ wel degelijk bij zich had."*

De verzoeker verbleef met zijn familie in een wijk (Sabon Gari) die een soort van "getto" was voor mensen die van buiten Jos afkomstig waren. De andere delen van de stad waren zeer vijandig tegenover deze "nieuwkomers", waardoor zijn leven zich afspeelde in die wijk, die in principe een stad in een stad is. (...) De referentiepunten van (S.) liggen daardoor allemaal in Sabon Gari."

3.2.1.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.2.1.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

3.2.2. Verzoeker werd ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd en hij verklaarde:

- op de vraag hoe hij het geboortecertificaat bekam, dat zijn jongere broer het geboortecertificaat toestuurde nadat hij het een drietal maanden geleden had opgevraagd in het ziekenhuis;
- op de vraag hoe hij het origineel van de krant bekam, dat dit door zijn broer werd opgestuurd;
- op de vraag hoe zijn foto in de krant werd gepubliceerd, dat de journalisten kwamen en een foto namen;
- op de vraag hoe een krantenartikel dat melding maakt van vijfhonderd doden en vele vermisten precies zijn foto publiceert, dat de journalisten hem interviewden voor het afgebrande huis en een foto van hem maakten;

- op de vraag naar de datum van overlijden van zijn vader, dat zijn vader stierf op 12 maart 2010;
- op de vraag of hij zussen heeft die stierven in maart 2010, dat zijn twee zussen niet werden gedood;
- op de vraag naar de dag van de week dat de problemen begonnen, dat de problemen startten op een zaterdag en dat op zondag het huis in brand werd gestoken.

3.3. Verzoeker brengt ter ondersteuning van zijn asielrelaas de kranteneditie bij van donderdag 11 maart 2010 van 'The Nigerian Observer' waarin hij op pagina 7 afgebeeld wordt voor de afgebrande woning van zijn familie en waarbij deze foto ondertiteld is als volgt: *"One of the burnt buildings, located at 16 Kano Road, Jos. Insert is (S.S.), yet to be found"* (vrije vertaling: *"Eén van de afgebrande gebouwen, gelegen aan 16 Kano Road, Jos. Ingevoegd is (S.S.), nog te vinden"*). Het artikel stelt ook: *"According to our investigation, many people are still missing including one of the seven children of the late mr. (O.S.), (S.S.), while other survivors are taking refuge at the temporary camp for displaced victims."* (vrije vertaling: *"Volgens ons onderzoek zijn vele personen nog steeds vermist waaronder één van de zeven kinderen van wijlen dhr. (O.S.), (S.S.), terwijl andere overlevenden bescherming zoeken in een tijdelijk kamp voor verplaatste slachtoffers"*).

Verzoekers verklaringen ter terechtzitting (zie sub 3.2.2.) zijn niet te verzoenen met de door hem bijgebrachte krant aangezien (i) het niet plausibel is dat de krant uitdrukkelijk melding maakt van het feit dat verzoeker spoorloos is en nog moet worden gevonden terwijl hij volgens zijn voormelde verklaringen door de journalisten werd geïnterviewd en gefotografeerd voor het afgebrande huis van zijn familie zodat hij bezwaarlijk als spoorloos kan worden aanzien (ii) de krant dateert van 11 maart 2010 en melding maakt van de dood van zijn vader O.S. terwijl hij de dood van zijn vader situeerde op 12 maart 2010.

Dit klemt des te meer daar verzoeker blijkt het administratief dossier bij de registratie van zijn asielaanvraag (i) verklaarde dat zijn vader overleed op 13 maart 2010 (stuk 9, 'verklaring', nr.11) (ii) tot tweemaal toe verklaarde dat zijn twee zusters, die hij bij naam benoemde, overleden ingevolge de gebeurtenissen in maart 2010 in Jos (*ibid.*, nr.30; stuk 9, 'vragenlijst', p.2) terwijl hij later tijdens de procedure en ter terechtzitting ontkende dat zijn zusters stierven. Verzoekers verweer, dat bestaat uit het aanvoeren van stress en vermoeidheid in zijn hoofd en foutieve nota's in hoofd van DVZ tijdens het gehoor, kan niet aanvaard worden als verschoning voor het aanhalen van deze frappante elementen inzake zijn asielrelaas.

Aangaande de krant die over hem berichtte kan tevens worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat het de *"Osawa newspaper"* betrof (administratief dossier, stuk 4, p.2) terwijl hij thans de *"Nigerian Oserver"* bijbrengt.

Tevens kan opgemerkt worden dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) verklaarde dat zijn problemen een aanvang namen op *vrijdag* 8 maart 2010 en doorliepen tot *zondag* 10 maart - dag waarop volgens zijn verklaringen de aanvallers de kerk binnenvielen - (*ibid.*, p.4) terwijl blijkt dat in 2010 de achtste van maart viel op een maandag en de tiende maart een woensdag betrof, zoals tevens blijkt uit de krant van 'donderdag' 11 maart 2010.

Gelet op voormelde vaststellingen kan niet aangenomen worden dat verzoeker de persoon is wiens relaas in de bijgebrachte krant wordt uiteengezet.

De geboorteakte van het 'General Hospital Warri' niet kan aanzien worden als een identiteitsbewijs omdat het geen melding maakt van de functie of identiteit van de persoon die het opstelde en tevens geen adresgegevens, contactgegevens of officiële kenmerken bevat.

Waar verzoeker aanvoert dat *"[d]e verzoeker verbleef met zijn familie in een wijk (Sabon Gari) die een soort van "getto" was voor mensen die van buiten Jos afkomstig waren. De andere delen van de stad waren zeer vijandig tegenover deze "nieuwkomers", waardoor zijn leven zich afspeelde in die wijk, die in principe een stad in een stad is"* wordt vastgesteld dat hij geen begin van bewijs bijbrengt inzake het feit dat 'Sabon Gari' een wijk of onderdeel is van Jos, zodat de motivering dienaangaande niet dienstig wordt weerlegd.

Het is voorts niet geloofwaardig dat verzoeker onwetend is over de naam van de pastoor die hem geholpen heeft naar aanleiding van de gevechten en hem naar Lagos bracht en later zijn reis naar België organiseerde.

Het bijgebrachte medisch attest kan verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

4.1. In wat zich als een derde middel aandient stelt verzoeker vast dat er een manifeste afwezigheid is van een afzonderlijk onderzoek in het kader van de subsidiaire bescherming.

4.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd is.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde elementen als deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS